

V
A
A
H
O
P
Ä
Ä

Kallan purjehtijoiden
jäsenlehti 2023

Omaan elämään kannattaa aina sijoittaa

Omistaja-asiakkaana saat parhaat säästämisen ja sijoittamisen edut. Tutustu osoitteessa op.fi/sijoittajanedut

Osuuspankin omistaja-asiakkuus – elämääsi varten.

OP Keski-Pohjanmaa

VALULA GROUP OY

Kallan Purjehtijat Ry:n jäsenlehti

Vaahtopää 2023

Vastaava toimittaja: Heikki Santaholma

Toimitusneuvosto:

Heikki Santaholma, vastaava toimittaja

Sanna Päiväranta, seuran sihteeri

Markku Ojala, seuran kommodori

Matti Sydänmetsä, seuran varakommodori

Severi Rahkola, hallituksen jäsen

Painopaikka ja taitto:

Rannikon Laatuain Oy, Vihanti

Kansi: Ronja Talus

Kuvat: Marja Sydänmetsä, seuran jäsen

Ronja Talus, seuran jäsen

Lehti ilmestyy kerran vuodessa ja postitetaan jäsenille.

Lehti on kaikkien luettavissa www.kapu.fi ja lehteä jaetaan 200 kpl.

Lehteen tarkoitettua aineistoa voi toimittaa sähköpostiosoitteella kapu@kapu.fi

Virallinen postiosoite on:

Kallan Purjehtijat ry

c/o Sakari Kärjä, Annalantanhua 4, 85100 Kalajoki

Tilinumero on: FI90 5099 0720 0057 44

Sisällysluettelo

Esko Eros muistoissamme.....	4
Jukka Rautio muistoissani.....	5
Kommodorin tervehdys	6
Varakommodorin tähystystorni	7
Juniorit vetreyttävät koko seuran jalkeille.....	8
Talvisurffauksen pitkät perinteet.....	10
Tuulen voimalla	12
Kallanpurjehtijoiden laulusta	13
Jukka Rautio, KaPun mestaripurjehtija (s. 5.9.1947 – k. 6.6.2021)	14
KaPun kommodorin kertomaa vuosien varrelta	16
1982: Meren äärelle purjehtimaan ja pursiseurapuuhin	16
1982-1993: Ensimmäinen purjehduskausien tusina KaPun kommodorina	18
Välikommodorina 2007-2008.....	20
Vielä kerran 2018-2021.....	21
Kallan Purjehtijat ry toimintakertomus vuodelta 2022	24
Tilivuosi 2022 oli kirstunvartijan tilinpäätös.....	27
Moottoriveneellä saaristossa	28
Loppulauseeksi toimittajan mietteitä.....	30

**Veneiden vesillelaskupäivä on
la 10.6.2023 klo 8.00 alkaen**

**Veneet lasketaan Sakari Kärjän määräämässä
järjestyksessä ja laskun hinta on
nosturikustannus per vene.**

**Makkarakrilli avataan kello 11.00 ja tarjolla on
perinteisesti pouttua, wichyä ja neskahvia.**

Esko Eros muistoissamme

Pitkäaikainen seuramme jäsen ja tukija Esko Eros siirtyi ajasta ikuisuuteen 6.11.2021 Ylivieskan terveyskeskuksessa 90-vuotiaana.

Esko aloitti purjelautailun 80-luvun alussa, liittyen seuraamme v. -83 elokuussa. Hän osallistui sitten kutakuinkin kaikkiin seuran toimintoihin ja rientoihin, kuten myös purjelautailukisoihin. Näistä kovimman, avomerikilpailu Kallan Kierron, Esko selvitti maaliin asti ainakin kahdesti. Pursiseuran hallituksessa hän toimi v. 1988-1989.

Purjehduksen Esko aloitti v. -89 liittymällä H-vene Milena-purjehdustiimiin. Hän osallistui tiiminsä kanssa aina 90 -luvun lopulle saakka kymmeniin purjehduskilpailuihin Kalajoella, Raahessa, Oulussa ja Kokkolassa. Monissa KaPun arvokilpailuissa hän oli kilpailulautakunnan veneessä videokamerallaan kilpailua kuvaamassa ja samalla selostamassa kilpailun kulkua, jättäen näin meille dokumentteja jälkipolvien nähtäväksi. Eskon kilpapurjehdusura päättyi v. 2000, jolloin hänen purjehdustiiminsä myi Milenan Kallan Purjehtijoille.

Esko teki pitkän työuran v. 1966 toimintansa aloittaneen Ylivieskan Autohajottamo Oy:n omistajana ja toimitusjohtajana. Lukuisat olivat ne Vaahtopää-lehdet, joihin hän pisti firmansa tukimainoksen, auttaen näin seuraamme taloudellisesti.

Sain olla pitkään mukana Milenan purjehdustiimissä, jossa Esko oli sen kantavia voimia ja kisoissa peräänantamaton. Unohtumattomat ovat yhteiset purjehdusretkemme.

Ilpo Nenonen

Esko Eros kerää Milenan spinaakkerin kilpailussa oikeaoppisesti tuulen puolelta alas. Kauppilan Seppo ohjaa venettä. Menossa on H- veneiden KaPu-mestaruuspurjehdus 15.8.1993. Milena sijoittui kisassa kolmanneksi.

Jukka Rautio muistoissani

Oli huono enne, kun Jukka pani myyntiin Birgitin kanssa hankkimansa H-vene Pulexin, jolla hän voitti ensimmäisen kerran Kallan Purjehtijoiden mestaruuden v. 1999 ja jo neljännen v. 2016.

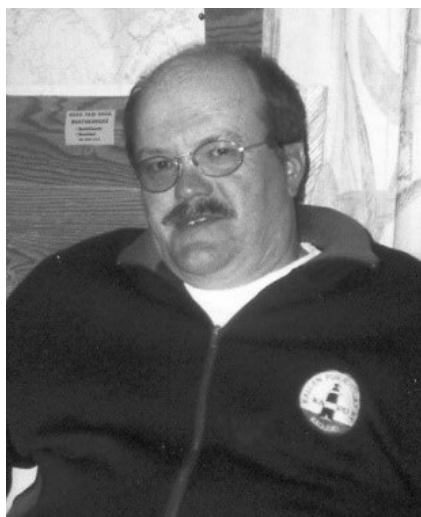
Monenlaiset vaivat olivat käyneet jo tuolloin häntä ahdistamaan, mutta niistä hän ei valittanut eikä liioin niitä salannut. Oli varmasti masentavaa todeta Birgitin ja oman tilanteen kehittyminen vaikeam-

maksi ja vakavammaksi. Jukka positiivisena realistisena totesi kuitenkin, että iloitaan nyt tästä päivästä, huomista ehkä huomenna.

Jukkaan, vanttaraan urheiluvälinekauppiaseen tutustuin asioidessani Urheiluliike Esko Rautio & kumppaneiden veneilytarvikepuolella runsaat nelisenkymmentä vuotta sitten. Ystävyys syntyi purjehdusharrastuksen kautta ja syveni reilun parinkymmenvuotisen naa-

puruuden myötä.

Jukka rakasti kilpailemista ja oli siinä täysillä mukana antaen vene miehistölleen tiukkoja ja suorasanaisia ohjeita ja komentoja, nostattaen sillä joskus merkittävästi miehistönsä adrenaliinitasoa. Venekunnan menestys kuitenkin puhukoon puolestaan. Jukan 50-vuotisjuhlassa (5.9.-97) pursiseuran laulukööri antoi Jukalle seuraavat keikut:

Jukka Rautio KaPu:n Seilorina (sävel KaPun viisu)

*Korkealta Jukka seilaa
yläkarvaa fokan tarkkaa
miehistön saa Pulexin
taas kerran huippusuorituksiin
... liukkaisiin*

*Siitä Kallan Purjehtijat Jukan tuntevat,
seilikisaan varmin lieenee osanottaja,
tapojensa mukaan valtavirtaa vastustaa,
aina itse suunnan tahtoo ensin tarkistaa.
...eikä pelkää sanoa, jos on muutostarvetta.*

*Palavasti Jukka tarttuu
toimiin, joihin innostuu niin,
vääryydestä vihastuu,
ja melkein raivostuu.*

Tilaisuudessa esitettiin myös Jukan kunniaksi kyhätty runoelma:

Kullalla on monet kasvot, jotka eivät välttämättä kiillä

*Pian hehkuvat taas koivut täyttä kulta,
luonto on runsaimmillaan,
voimaa kesän kerännyt,
sadon korjaa, talveen varustaa,
vie elämän piiloon, turvaan.*

*Raution perheessä vietetään juhlaa
puoli vuosisataa Jukka saavuttaen.
Häntä tohtoriksi kutsutaan, niin miksi,
joku muistaa ehkä silmälasistaan tai tarkkuudestaan.
Kypsyy Jukkakin vähitellen, niin kuin me kaikki.
Talveemme on ehkä vielä aikaa.*

*Vaikka yhä useampi nyt sohvan pohjaan lannistuu
eikä lenkkikamppheet, mitkään retkiromppeet
komerossa kulu,
on urheilu, metsästys, kalastus ja ulkoilu
Jukan tuttu leipäpuu.
Onnenkimpaleet Birgit, Niilo, läheiset muut ja ystävät,
kotipiha ja kosken kuohu.
"pitää rauhoittua, katsoa ympärilleen ja
hukuttautua kultaan, ostamattomaan."
Niinkuin Jukka herkistyi taannoin puhumaan.*

Jukka toivoi, että vielä kerran kävisimme merellä seilaamassa. Se jäi toteutumatta.

Purret olivat vielä maissa, kun Jukan voimat 6.6.2021 ehtyivät.

Hyvän ystävän menetystä surren

Ilpo Nenonen

Kommodorin tervehdys

Tervehdys hyvä lukija! Purjehdusseuroissa yhdistyksen puheenjohtajaa tavataan kutsutaan kommodoriksi. Nimike ei tee sen haltijasta mitenkään erinomaista merikarhua, olen aivan tavallinen harmaa byrokraatti.

Minut valittiin joulukuussa tähän tehtävään ja vuoro kestää parin vuoden ajan.

Käytännössä hallituksen kanssa pyöritämme yhdistyksen hallintoa ja toimimme kokoavana ”voimana” kun aktivoimme jäseniä toimimaan toiminta-ajatuksen mukaisissa eri-

laisissa aktiviteeteissa.

Seuran tarkoitus on koota meidät vesilläviihtyjät yhteen, järjestää kilpailuja, edistää vesillä liikkumisen turvallisuutta ja tuoda harrastus nuorien ja käytännössä kaikenikäisten ihmisten ulottuville. Meillä onkin muutamia optimistijollia ja purjevene nimeltään Milena jäsenten vapaaseen käyttöön. Surffaukseen pääsee myös tutustumaan matalalla kynnyksellä.

Junioripurjehtijat pääsevät ensi kesänäkin viikoittain harjoittelemaan jollan käsittelyä valvotuissa olosuhteissa Konikarvon saarten suojassa. Toivon että mahdollisimman moni nuori saa tutustua tätä kautta vesiurheiluun.

Kallan purjehtijat on koko Kalajokilaakson ja sitä ympäröivien kuntien yhteinen veneilyseura. Meillä harrastetaan vesillä oloa moottorilla ja ilman, hitaasti ja todella nopeasti, leijapurjeella jopa ilmassa lentäen. Meiltä löytyy harrastus ihan kaikille.

Kalajoen kaupunki on myös aina tukenut seuran toimintaa. Pienvenesatamien ylläpito ja Hiekkasärkki-rantojen hoito tarjoaa helpon vesille pääsyn.

Hiekkasärkkäin Keskuskarin sataman paikalle rakentuva Kalajoen Marina tuo paljon uusia venepaikkoja, elämää ja elämyksiä alueelle.

Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä kuinka nopeasti vierasveneilijät löytävät paikan. Nykyisin ongelmana on ollut, että matkaveneilijät eivät ole uskaltaneet

rantautua Keskuskariin matalan kulkuväylän ja sataman vuoksi. Hiekkasärkkäin palvelut ovat jääneet vain haaveiksi.

Maakalla onkin ollut suosittu yöpymispaikka monelle matkapurjehtijalle. Toteutuessaan Marinasta tulee enemmänkin matkakohde, eikä välietappi.

Kun syksy kääntyy talveksi, on satamasta veneet vietävä talviteloille. Rantaan niitä ei voi jättää. Pienemmät paatit voi toki viedä kotiin takapihalle pressun alle, mutta suurempia veneitä ei viitsisi mielellään pitkiä matkoja kiskoa maantiellä.

Nykyisin veneitä on pidetty talviteloilla Konikarvossa. Olemme seuran puitteissa usein pohtineet ja varovasti kyselykin että, voisimmekohan rakentaa sinne hallia veneiden suojaksi? Esteenä on ollut alueen suunnittelu taikka paremminkin sen puute. Ymmärrämme kyllä, että asiat kannattaa tehdä suunnitelmallisesti.

Toivoisinkin että telakointiin varataan alue, jonne osoitetaan erikseen venehalli- ja venevajapaikkoja sekä avointa kenttätalaa. Alue saattaisi houkutella paikalle jopa venehuoltoalan yrittäjänkin.

Itse olen harrastanut purjehdusta jo 14 vuotta, innokkaasti vielä jokaisena kesänä. En ole tehnyt montakaan pitkää matkapurjehdusta, vaikka mieli kyllä tekisi. Kunhan sää on ”kohdallaan”, ajan satamaan, nostan purjeet joko yksin tai kavereiden kanssa ja vietän merellä muutaman tunnin. Paras tunne on, kun saa moottorin sammuksiin ja tuntee tuulen vievän venettä eteenpäin. Kuulostaa kornilta, mutta noita hetkiä odotan tulevalta kesältä.

Surffareilla puolestaan on omat odotuksensa, luultavasti kovaan vauhtiin liittyvää?

Toivon että ensi kesänä Me kaikki nautimme vesillä olost, kukin omalla tavallamme.

Puetaan pelastusliivit päälle, eikä oteta hallitsemattomia riskejä ja pidetään huolta meriluonnosta.

Terveisin

*Markku Ojala, Commodori
Kallan Purjehtijat ry.*

Varakommodorin tähystystorni

Kapun toiminnassa toistakymmentä vuotta mukana olleena viime vuosien puheenaiheena on ollut aktiivisen jäsenistön ikääntyminen ja huoli toiminnan näivettyemisestä. Huomiotani kuitenkin on herättänyt vireä junioritoiminta, jota osa seuralaisista on tunnollisesti vetänyt ja kehittänyt. Tämän päivän lapsille ja nuorille on entistäkin tärkeämpää päästä tutustumaan olosuhteisiin, jossa ollaan luonnon ja itsestä riippumattomien olosuhteiden varassa. Oma ja muiden turvallisuus riippuu vastuullisesta toiminnasta.

Oman veneilyn juuret juontavat 60-70 lukujen vaihteen Vasankariin, jossa kesäpäivien ajanvietteet täytyi itse kehittää. Mikäpä sen luonnollisempaa, kuin korjata isoveljen vanha öykki ja alkaa seikkailu kivien ja kallioiden välissä. Nykypäivän perspektiivistä katsottuna se oli parasta mahdollista ajankulua lapselle. Päivät kuuluivat laineilla seuraten meren ja tuulen käyttäytymistä ja erilaisia rantautumispaikkoja tutkien. Tietenkin siinä auttoivat matalat vedet, muutama suojaisa lahti ja vanhempien luottamus siihen, etten uskaltanut avoimelle pienellä purkillä. Isän kanssa käytiin sitten kalaverkoilla ja välillä ottamassa ”hurukyytiä” isommalla paatilla.

Aikuisella iällä veneilyn uudelleen aloittaminen toi mukanaan vähän enemmän haasteita ja vastuuta oman perheen turvallisuudesta. Kuitenkin siinä auttoi nuorena selkärankaan juurtunut ymmärrys meren luonteesta. Edelleen tuo sama kivikkojen kolistelu ja rantautumispaikkojen etsiminen jatkuu.

Seuran parasta antia tänään onkin tuo junioritoiminta, josta taatusti jää lähtemätön jälki lasten mieliin. Ikäkauma taitaa olla siinä 8-12-vuotiaiden tasolla (tämähän on täysin mututuntumaa!). Tuota jatkuvuutta ajatellen haasteellisinta on tietenkin murrosikäisten mielenkiinnon säilyttäminen. Itseltäni täydellisesti puuttuvan kilpailugeenin vuoksi en osaa kuvitella, että murkut kauheasti innostuisivat jahtaamaan ykkössijaa missään lajissa. Nykyisin kaikenlaiset tietsikkapelit taitaa perus-

tua paljolti strategiaan juttuihin. Tämä voisi olla kouluttavaa ”tosielämässäkin”, jonkin sortin navigointitehtäviä ilman elektronisia apuvälineitä. Kapu Navigahan on nimenomaan perustettu navigointikoulutusta ajatellen, tämän voisi venyttää nuoriso-osastoksi. Rahjan saariston osalta suojaisia paikkoja ja haastavia reittejä varmasti löytyisi. Välineillähän ei sinällään ole merkitystä, kajakista pieniin takatuuppareihin ja kevytveneisiin matalissa vesissä pärjää hyvin. Tällainen olisi nuorelle sopivan itsenäistä mutta myös yhteisöllistä puuhaa.

Näillä ajatuksilla ja veneen keväthuoltoa suunnitellessa kaikille antoisaa kesää ja veneilykautta toivottaen,

m

Kuvat: Sanna Päivärinta

Juniorit vetreyttävät koko seuran jalkeille

KaPu on toiminut jo vuosikymmenten ajan lasten ja nuorten purjehdusharrastuksen innostajana. Monena kesänä purjehtijat ovat siirtäneet jollakaluston Pitkäjärven leirikeskuksen rantaan, jossa seura-aktiivit ovat järjestäneet yhteistyössä partiolaisten kanssa alkeiskoulutusta. Vaikka KaPun kotiranta ja suurin osa toiminnoista sijoittuvatkin Perämerelle, on Pitkäjärvi tarjonnut erinomaiset puitteet alkeiden harjoitteluun turvallisesti.

Jollatukikohdan valmistuttua seuran kotisatamaan Konikarvoon on jollapurjehduksen alkeita siirrytty opettelemaan merivedessä. Lähisaarten suoja tarjoaa rauhallisen areenan harjoittelulle, vaikkakin vesi tahtoo käydä loppukesästä niin matalaksi, ettei köliä enää parane laskea alas. Monipuolisessa vesiurheiluseurassa ei kuitenkaan tule tuolloinkaan toimetonta hetkeä, vaan silloin siirrytään jollista esimerkiksi SUP-laudoille ja harjoitellaan turvallista melomista kauniissa saaristomaisemassa.

Oma matkani toi minut Kallan Purjehtijoihin kilpailutoimitsijan roolissa. Olin tuolloin toiminut pitkään purje-, leija- ja SUP-lautailukilpailuiden järjestäjänä ja kilpailupäällikkönä, ja pari kertaa kesässä kipparoin myös purjeveneiden kisalähtöjä. Olin hiljattain jättäytynyt sivuun Suomen Purje- ja Leijalautailuliiton puheenjohtajan pallilta, ja kun oma lapseni alkoi olemaan sopivan ikäinen ja kokoinen jollailun aloittamiseen, tulin kysäisseksi, olisiko KaPulla minulle hommia junioritoiminnan parissa. Pohdiskelin, että oma harrastaminen pysyy hengissä, kun voi harrastaa yhdessä lapsen kanssa. Niinhän siinä sitten kävi, että poika aloitti jollailun ja minä sain junioripäällikön komean tittelin.

Kotimaisten purjehtijoiden ja veneilijöiden kattojärjestö, Suomen Purjehdus ja Veneily ry (myöhemmin SPV), tarjoaa runsaasti aputoimia kaikenlaiseen seuratoiminnan kehittämiseen. Kävin SPV:n ohjaajakoulutuksen ja järjestimme kesällä 2021 Lasten Purjehduskoulun Hiekkasärkkäin Marinan altaassa. Allas on mainio oppimisympäristö, sillä siellä lapset pysyvät vaivatta ryhmänä, ja yksilösuorittamisesta huolimatta harjoittelu tapahtuu ryhmän tuella. Lisäksi palvelut ovat lähellä ja näkyvyyttäkin tulee mukavasti keskellä Hiekkasärkkäin vilkasta lomavilinää.

Purjehduskouluun osallistui toistakymmentä lasta, ja heistä neljä jatkoi KaPun junioreina viikkoharjoituksia. Konikarvon jollatukikohdassa harjoiteltiin viikoittain optimistijollien rikaamista ja vesillelaskua, purjehduksen alkeita ja yhdessä tekemistä.

Kun oma tausta on vahvasti tapahtumajärjestämisen ja takana on monen vuoden touhuilut isossa kattojärjestössä, oli minulla kova tahtotila saada junioripurjehdukselle lisää näkyvyyttä isompien tapahtumien kautta. Niinpä haimme ja saimme heti hoidettavaksemme optimistijollien alueleirin ja kadettikisat, jotka toteutimme yhteistyössä Raahen Purjehdusseuran kanssa.

Tapahtuma oli kaikin puolin onnistunut, ja valoi uskoa junioritoiminnan elvyttämiseen. Seuraväkikin tuntui innostuneen junioreiden tuomasta touhuilusta, sillä apukäsiä käytännön tekemiseen on löytynyt seura-aktiivien ja junioreiden huoltojoukkojen riveistä. Junioritoiminnan elvyttäminen on nostanut seuraväen yhteisöllisyyden uuteen nousuun.

Seuraavan kesän toimintasapluuna nojasi vahvasti edellisen kauden menestyskonseptiin. Aloitimme jollien viikkotreeneit kesäkuussa, järjestimme Lasten Purjehduskoulun heinäkuussa, toivotimme uudet innokkaat purjehtijanalut mukaan vesille ja järjestimme jälleen yhden isomman junioreiden kilpatapahtuman yhteistyössä Raahen Purjehdusseuran kanssa. Nyt vuorossa oli E-jollien SM-osakilpailu, jonka onnistuimme toteuttamaan ilman suurempia kommelluksia. Ainoa haaste oli ajan-kohta, sillä sopiva viikonloppu löytyi elokuun lopulta, jolloin koko rannan täytti Venetsialaisjuhlan hulina.

Purjehduskoulun myötä aktiivijunioreiden määrä liki tuplaantui, ja viikkotreeneissä saatiin hyödyntää kaikkia vesille saatuja jollija. Seuran suuri etu, ja oikeastaan välttämättömyys, onkin seuran oma kalusto, jotta harrastamisen aloittamista eivät rasita suuret kustannukset.

Kesän uutena toimintona kosiskeltiin toimintaan mukaan laajemmin myös junioreiden vanhempia. Kotisataman hieman syrjäinen sijainti vaatii aina junioreiden huoltojoukoilta kuskauspua, ja halusin tarjota aikuisille autossa odottelun sijaan mahdollisuutta tulla mukaan toimintaan. Ilahduttavan moni vanhempi kiinnostuikin asiasta ja opetteli auttamaan harjoitusten valmistelussa ja viimeistelyssä. Kausi päätettiin yhteisellä perhepurjehduksella, jossa seuraväki vei vesille viisi venekuntaa.

Näin kevään käynnistyessä sormet ja varpaat syyhyivät jo kovasti vesille. Tämän kauden tavoitteena on paitisi jatkaa aktiivista junioritoimintaa, myös kerätä rahoitusta käytetyn kaluston hankinnalle, jotta saisimme lajista kiinnostuneet aikuiset ja isommat juniorit mukaan alkeiden harjoitteluun. Samalla tarvitaan lisää tilaa kaluston säilyttämiselle, ja jossakin vaiheessa on pohdittava tukikohdan siirtoa paremmin saavutettavaan ja näkyvämpään sijaintiin lähemmäs Hiekkasärkkäin vesiä. KaPu on tiiviisti mukana kalajokisen meriliikunnan kehittämisessä, ja kukapa tietää – ehkä tulevana vuonna kehittyvää Marinaa koristaa purjehduskeskus, jonka avulla kaikki halukkaat pääsevät kokemaan vesillä liikumisen riemun rakkaiden lajiemme parissa.

Työn alla on myös laajemman alueellisen yhteistyön rakentaminen. Talvella kokoonnuimme useamman seuran voimin miettimään yhteistä toimintamallia, jossa seurat tukisivat toisiaan järjestämällä yhdessä matalan kynnyksen harjoitus- ja kilpatapahtumia Perämeren vesillä. Työ on vasta käynnistymässä, mutta hyvällä suunnittelulla pääsemme hyödyntämään Hiekkasärkkäin ja satamapalveluiden kehittymistä ja nostamaan Kallan Purjehtijat merkittäväksi toimijaksi kotivesillä. Kesää odotellessa, toivotan hyvää tulevaa purjehdus-, veneily- ja surffikautta koko seuraväelle!

Sanna Päivärinta, junioripäällikkö

KaPun ensimmäinen lasten purjehduskoulu Marina-altailla Hiekkasärkällä v.2021. Kouluttajina Sanna Päivärinta ja Antti Kaivosoja.

Teksti: Sanna Päivärinta, kuvat: Rautio Sports

Talvisurffauksen pitkät perinteet

Sulan veden aika on täällä Pohjolan perukoilla varsin lyhyt. Kun pääkaupunkiseudulla aloitetaan vesitreffit huhtikuussa, pahimmillaan Perämeren pihalla tehdään vielä lumitöitä. Tänä vuonna kevät lipuu pohjoiseen tavallista hitaammin, mutta talvisurffaukselle talvi on ollut suotuista.

Jäällä ja lumella tapahtuvala surffauksella on pitkät perinteet. Talvisurffauksen maailmanmestaruuskisat ovat maailman pisimpään yhtäjaksoisesti jatkunut purjelautailun mestaruuskilpailu. WISSA-nimellä kulkeva tapahtuma kerää vuosittain merten ja järvien jäille toistasataa kilpapurjehtijaa yli kymmenestä maasta. Miehet, naiset ja juniorit kilpailevat purjekelkkojen, siipien ja leijojen kiidättäessä surfareita usein arktisenkin talvisissa olosuhteissa. Mutta vaikka taistelu

radalla on todellista, kilpailua tärkeämpää on suuri harrastajien yhteisö, joka kokoontuu kerran vuodessa tapaamaan toisiaan. Mukaan on tullut jo useampia sukupolvia, ja vuosi vuodelta kasvava WISSA-perhe matkustaa kerran talvessa MM-

kisajäille Pohjois-Amerikkaan, Kanadaan tai Eurooppaan, joka vuosi eri maahan.

Pienistä ponnistuksista ei siis ole kyse, vaan jokainen tapahtuma vaatii mittavat, lähes vuoden kestävät valmistelut sponsori-hankinnasta ja

sidosryhmätoiminnoista lähtien. Perämeren jäälläkin on järjestetty kansainvälisiä mitteloita: vuonna 1990 WISSA järjestettiin Raahessa, 2012 Kalajoella purjehdittiin talvisurffauksen Euroopan mestaruuskilpailut ja 2013 WISSA-maailmanmestaruuskilpailut.

Myös Kajaani on isännöinyt WISSA-tapahtumaa useamman kerran, ja seuraava kerta koittaa jälleen ensi talvena. Pitkän linja purjelautailija ja mestaruuksia tililleen niittänyt Juha Mannermaa auttaa tuomaan suuren kilpailun kotijälleen, ja Ka-Pun surfaosto PWR toimii apuna tapahtuman järjestämisessä. Kalajokiset surftoimijat ovat paitsi kokeneita talvisurffareita, myös tapahtumatuottaminen on näillä veijareilla verissä. He ovat järjestäneet MM-talvikisat Kalajoen lisäksi Lahdessa vuonna 2018, ja nyt toimivaksi todettu tapahtumakonsepti toteutetaan talvella 2024 Kajaanissa.

Talvinen surffausta ei toki pyöri vain suurten kilpatapahtumien ympärillä, vaan Perämeren harrastajakunta on aktiivista muutoinkin. Kalajoella järjestetään kuitenkin vuosittain kotimainen mestaruusmittelo, sillä Kalajoki paitsi sijaitsee riittävän pohjoisessa, jossa jäätilanne on useimmiten optimaalisempi kuin etelämmässä, täällä myös oheistoiminta pelaa Hiekkasärkkäin alueen monipuolisen palvelutarjonnan ansiosta.

Kun vesilajeja harrastetaan näin pohjoisessa, vaatii harrastaminen tietynlaista hulluutta ja luovuutta. Ei tarvita kisakonseptia saattamaan surffareita merelle talven tuiskeessa – tuulta lähdetään valjastamaan puhtaasta intohimosta lajiin.

Tervetuloa Suomen upeimmalle hiekkarannalle!

**SUP
WINDSURF
EBIKE
KITE**

**Löydät meidät
leirintäalueelta!**

ASI
RAUTIO SPORTS

Top Camping - Hiekkasärkät
044 546 0090
surfcenter@rautio.fi
surfcenter.fi

Avoinna:
Kesäkuun alusta elokuun
loppuun joka päivä klo 11-19.
Muina aikoina tilauksesta.

Tuulen voimalla

Hei!

Minun nimeni on Veeti Luukkonen ja olen 18-vuotias leijalautailija. Olen harrastanut leijalautailua noin 2 vuotta. Olen lasketellut koko ikäni, mutta kun muutimme Kalajoelle, niin laskettelusta tuli vaikeaa. Halusin olla mahdollisimman paljon suksilla talvisin ja kun kuulin, että myös tasaisella maalla voi lasketella, olin myyty. Minua myös kiinnosti aina vauhti ja luonnonvoimat, joten leijalautailu oli luonteva lajivalinta minulle. Minun veljeni harrastivat leijalautailua enimmäkseen kesäisin ja itse olin erittäin kiinnostunut veljeni lajista myös kesäisin. Veljet innostivat sekä opettivat lajiin ensin talvella ja sitten kesällä. Rakastuin lajiin lopullisesti kesällä 2021 ja siitä lähtien olen harrastanut lajia ympäri vuoden. Leijalautailussa parasta on monipuolisuus, koska leijalautailua voi harrastaa vuodenajasta riippumatta ja monenlaisissa paikoissa. Leijalautailusika ikä ei merkitse mitään, mutta lei-

jalautailu vaatii jonkinlaista kuntoa meren voimien takia. Leijalautailu on helppo aloittaa kursseilla, joita järjestetään ympäri suomea. Leijalautailua ei saa missään tapauksessa lähteä opettelemaan ilman kunnollista opettajaa leijan voiman takia.

Leijalautailussa valjastetaan tuulen voima omaan käyttöön. Talvella leijalla mennään jäällä tai lumen päällä missä vaan tuulisessa paikassa. Kesällä tuulta vaaditaan vähän enemmän talveen verrattuna riippuen laudan koosta, koska monet laudat eivät kannattele edes ihmisen painoa. Leijalautailua voi harrastaa noin 3-18 m/s tuulennopeudella. Leijaa on vaikea saada ylös todella pienellä tuulella ja noin 18 m/s tuulen nopeus on jo erittäin voimakas sekä vaarallinen mille tahansa leijalle. Leijan sekä laudan kokoa vaihdellaan tuulen nopeuden mukaan. Pienimmät leijat ja laudat ovat kaikista rajuimmille keleille ja suurimmat ovat taas kevyen kelin välineitä.

Leijalautailua voi harrastaa mo-

nenlaisilla välineillä, mutta kaikkien leijalautailijoiden varustukseen kuuluu leija, trapetsi eli eräänlainen vyö, joka kiinnittää leijan kehoon sekä puomi, jolla ohjataan leijaa ja kiinnitetään leija trapetsiin. Lajissa muutamalla eri kokoisella leijalla voi jo harrastaa monenlaisessa kelissä. Talvisin yleensä perusvälineiden lisäksi on joko lumilautailu tai lasketteluvarusteet. Kesäisin laji monipuolistuu ja sen luonne muuttuu aika paljon. Kesällä varustuksessa toppa kampeet vaihtuvat kesän lämpimimpinä päivinä shortseihin ja yleisemmin märkäpukuun riippuen veden lämpötilasta. Kelluntaliivit ovat kesällä suositeltavia ja kypärää kannattaa käyttää aina vuodenajasta riippumatta. Välineitä saa halvoilla hinnoilla käytettyinä, mutta uusista välineistä saa maksaa jonkin verran. Leijat ja muut perusvälineet ovat todella pitkäikäisiä, joten niitä ei tarvitse uusia käytännössä ikinä.

Veeti Luukkonen

KTK
KOKKOLAN AUTOILIJAT OY

MARKET

MA-LA 7-22
SU 9-22

S-market Kalajoki
Kalajoentie 38

Tervetuloa
palvelemaan
painotaloon!

LAATUPAINO
Sopivasti painava

Rannikon Laatupaino Oy
Pajatie 1, 86400 Vihanti (Raahen)
puh. 0440 687 915
laatupaino@laatupaino.fi
www.laatupaino.fi

*Vuosi oli kahdeksankaksi,
alkoi Kari purjehtijaksi
Welax-purren Kalajoen
Rahjaan toi ja ankkuroi sen
purren kaunoisen
Juhannukseksi seilikisa
oli Kari toivehissa
purjelautaryhmä heti
hommaan innostui*

*Siitä Kallan Purjehtijat
saivat alkunsa
Vappuna me saimme
jo sen synnyn juhlia
Vaahtopäisen vauhdin myötä
saimme huikean
arvokisaputken kohta
aukeavan,
aivan uskomattoman*

IN

Kallanpurjehtijoiden laulusta

Ilpo Nenonen sanoitti ja sävelsi Kallanpurjehtijoiden laulun. Sitä esitti Kapun kuoro Esa Eroman kitaran säestyksellä. Ilpo Nenosen riimitykseen liittyy oheinen s/y Welax kuva. Pinnassa on Kari Isopahkala, kiikarissa Raimo Rahkola ja kuvaaja Heikki Santaholma. Olemme palaamassa aamuyön alkutunteina Pekan päivien regatasta Raahesta. Raimo tähyttää Pyhäjoen kirkon tornia. Welax ja Kari innosti monelle purjehduksen alkutahdit.

Jukka Rautio, KaPun mestaripurjehtija (s. 5.9.1947 – k. 6.6.2021)

Jukka osti avovaimonsa Birgitin kanssa v. -88 H-veneeseen, jolla aloitti heti perehtymisen kilpapurjehdukseen. Kymmenen vuoden harjoittelun jälkeen hänen venekuntansa oli Kallan Purjehtijoiden kotikisoissa lähes lyömätön. Hän voitti FIN – 661, Pulex-veneellään kaikkiaan 10 KaPun H-venemestaruutta, joista ensimmäisen v. 1999 (2001, 2002, 2004, 2010, 2011, 2012, 2014, 2015, ja 2016). Lisäksi Jukka voitti H-veneellään LYS-KaPumestaruuden neljästi, 2011, 2012, 2014 ja 2016.

Seuran arvostetuimpaan tunnustuspalkintoon, Kipparin Tuoppiin, Jukka sai kolme kiinnitystä 1994, 1998 ja 2001.

Jukka kävi kilpailemassa myös H-veneiden SM-kilpailuissa omien v. -92 pidettyjen kisojen lisäksi Kokkolassa ja Hailuodossa. Raahessa Jukka kävi v. -98 voittamassa Refanutan regatassa H-veneluokan kilpailun.

Suuren haaveensa hän toteutti osallistumalla heinäkuussa 2011 veneellään Suomen suurimpaan purjehduskilpailuun, Päijännepurjehdukseen (Padasjoki-Korpilahti), johon osallistui kaikkiaan 133 venekuntaa. Jukan Pulex sijoittui kilpailun piinkovassa H-veneluokas-

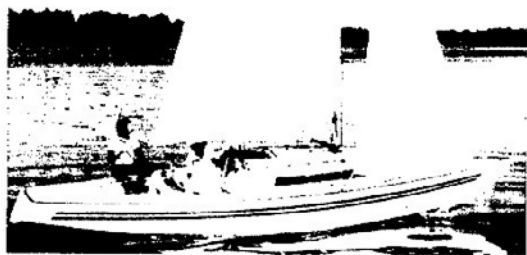
sa seitsemänneksi (23 osallistujaa). Pulexin gasteista Heikki Santaholma kirjoitti tästä ainutlaatuisesta kilpailusta seuran Vaahtopää-lehden v. 2021 numeroon pitkän artikkelin kuvien kera.

IN

Vaahtopää 2/1988 (huhtikuu)

KAPU:N H-VENELAIVUE VAHVISTUU

H-VE NE (BOTNIA)**84.200,-**

Pit. 8,28 m. Vesilinja 6,30 m. Lev. 2,18 m.
 Syv. 1,30 m. Paino 1 450 kg. Purjeala 24,50 m².
 Makuusijoja 4.

Rannikkokäyttöön soveltuva 2-kajuuttainen kilpa- ja matkapursi. Kv. purjehtijaliiton IYRU:n yksityyppiluokka. Kõlipaino 725 kg. Itsetyhj. avotila. Hintaan sis. Botnia-Racing-masto- ja spinaakkerivarustus. Myös puolivalm. hinta alk. 51.900 mk. Botnia High Tech Racing -kilpamallin hinta 87.500 mk. Aktiivinen kilpaluokka kaikkialla Pohjois- ja Keski-Euroopassa. H-veneitä tehty yli 3600 kpl. Botnialla 3 peräkkäistä maailmanmestaruutta. Suunnittelija Hans Groop. Valmistaja ja päämyyjä Oy Botnia Marin Ab, PI 9, 66100 Maahti, puh. 961-651555.

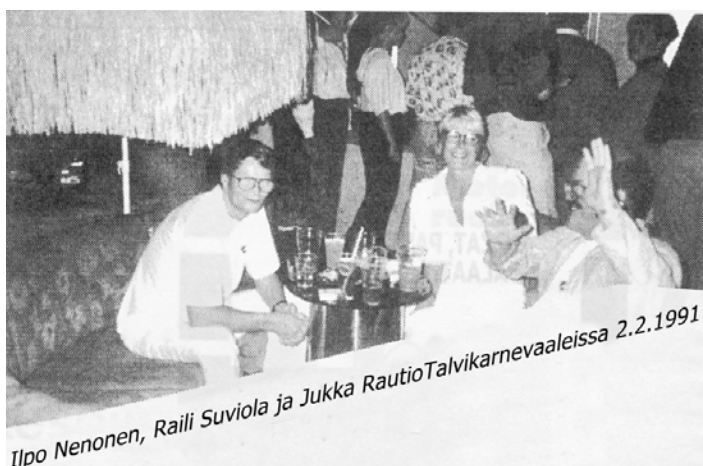
Esa Eröman vetämä H-venejoukkue on jo saanut veneensä Kalajoelle ja tiettävästi kastajais-tilaisuuskin on pidetty. Hoobot on nätti kuin karamelli ja sen tuntee vesillä numerosta 857. Kalajoen Säästöpankki tukee veneen kilpailumatkoja mainossopimuksen puitteissa.

Esan entinen L-80 tulee sekin jäämään Kalajoelle. Veneen uusi onnellinen omistaja Heikki Kajomeri Himangalta on liittynyt seuramme jäseneksi.

Eikä siinä kaikki. Jukka Rautio ja Birgit Nevalainen hankkivat Turusta J. Lehtosen ja M. Haukan v.-81 rakennetun Pulexin, jonka tunnistaa merellä numerosta 661.

Onnea ja hyvää purjehduskesää uusille veneille ja näiden omistajille.

Seurassamme on tämän jälkeen kuusi H-venettä, mikä merkitsee 100%:n lisäystä viime kesän ja 200%:n lisäystä edelliskesän H-venemäärään. Tällä kasvuvauhdilla meillä olisi v. 1990 H-veneitä 24kpl !!!???

Kyllä Jukka osasi myös irroitella, kun sille päälle sattui.

Jä naapurin kanssa yhteistyö sujui.

TEVI

TAPIION TUPA

**Talonpoikaishenkinen
ruokailu-, kokous- ja lomapaikka**

Hiekkasärkät, 85100 Kalajoki
 Puh. (08) 466 622 www.tapiontupa.fi

KaPun kommodorin kertomaa vuosien varrelta

1982: Meren äärelle purjehtimaan ja pursiseurapuuhiin

Tässä Kalajoen keskustassa kosken rannalla olen seuraamassa, miten tänä keväänä jäät siinä kasautuvat ja purkautuvat. Ensimmäinen kosketus tällaiseen tapahutumaan minulla oli 1950-luvun puolivälissä, kun me Lempäälän kansakoulun ekaluokkalaiset esitimme keväjuhlassa kuvaelman jäiden lähdöstä Pohjanmaan josta. Ehkä se oli enne, sattuma kuitenkin.

Työ toi minut 48 v sitten Kalajokilaaksoon ja kun täällä oli Toutosenjärven selkää syvempi ja laajempi vesi vieressä, piti oitis hankkia purjevene. Tema 6 ei ollut mikään kaunotar ja ehkä siksi se ei onneksi ollut hinnalla pilattu. Yhdessä tuolloin Electrovieska Oy:n toimitusjohtajana toimineen Kauppilan Sepon kanssa hioimme ja maalailimme sen kyljet komean punaiseksi ja kannen valkoiseksi. Purjehtinut en ollut koskaan aiemmin. Ei varmaan Seppokaan. Purjehduksen teoriaan olin tutustunut kirjoista ja sitten vain menoksi. Mah-

toi silloinen morsiameni hiukan pelätä, kun teimme keväällä 1976 Rahjan Jätkälässä kahdestaan Temalla ensipurjehduksen. Temassa oli Vire-keskimoottori, joka oli niin totaalaisesti epävireessä, että se jäi Sepon sekä Ilpon hikosista nyintä- ja remontointiyrityksistä huolimatta vain veneen pohjapainoksi. Vene oli yllättävän hyvä luovimaan ja kovallakin tuulella se oli helposti hallittavissa. Moottoria kaivattiin vain, kun tyyni yllätti kaukana rannasta.

Muutaman vuoden päästä Mustakankaan Mika ryhtyi rakentamaan Finn 26 purjevenettä ja minä luovuin Teman osakkuudesta ja ostin Mikan Star-veneeseen. Åbo Båtvarfin veistämöllä vuonna 1939 rakennettu Star 1813 Puck oli iästään huolimatta huikea kilpapurssi. Vene oli kaikissa olosuhteissa säädettävissä pikkusormella ajettavaan balanssiin.

Pursiseuroista en tuolloin tiennyt mitään. Ensimmä-

mäiseen purjehduskilpailuun osallistuin käydessäni joskus 70-luvun lopulla Lempäälässä, jossa sattumalta pääsin gastiksi Joe 17-veneeseen paikallisen pursiseuran viikkokilpailuun. Tulosta en muista, mutta emme voittaneet.

Kalajoella 1969 perustettu Kalajoen Navigaatioseura oli v. 1972 liittynyt Suomen Purjehtijaliittoon, suunnitellen purjehduskilpailujen järjestämistä Kalajoella. Aika ei ollut asialle kuitenkaan vielä kypsä. Kilpailuja eikä liioin purjehdusaktiviteetteja onnistuttu järjestämään ja Navigaatioseura päättikin luopa Purjehtijaliiton jäsenyydestä v. 1975.

Pursiseura-asia virisi tänne uudelleen keväällä 1982. Keramiikkataiteilija Kari Isopahkala oli vastikään hankkinut Helsingistä Welax-kilparaaserin, esittäen minulle innoissaan, että nyt pannaan Kalajoelle juhannuspurjehdukset pystyyn. Varsin pian kävi kuitenkin selväksi, että purjehduskilpailujen järjestämiseen on oikeus vain lajin keskusliittoon kuuluvalla purjehdusseuralla. Tilanetta pohdittiin kokouksessa, johon osallistuivat Karin ja minun lisäksi merikapteeni, Kalajoen Navigaatioseuran kommodori Kari Rahja, Hotelli Rantakallan johtaja Martti Palovaara, purjelautailija ja Hiekkasärkillä Beach Systems välinevuokrausyritystä pyörittävä Rainer Bäckman sekä aktiivipurjehtija ja myös Kokkolan Purjehtijat ry:n jäsen, A.Santaholma Oy:n työnjohtaja Esa Eroma.

Edellisenä vuonna Hotelli Rantakallan edustalla oli järjestetty hotelli Rantakallan tukemana Oulun Purjehdusseuran ja sen kilpailupäällikkö Mauri Kangasluoman toimesta purjelautailukilpailu, johon osallistui nelisenkymmentä lajin harrastajaa eri puolilta maata. Hankkeen toteutuksessa oli vahvasti matkassa myös Beach Systems ja Rainer Bäckman.

Juhannuskilpailu katsottiin parhaaksi toteuttaa vastaavasti, mutta todettiin, että paikkakunnalle olisi kuitenkin syytä perustaa hyvässä yhteistyössä Kalajoen Navigaatioseuran kanssa toimiva pursiseura.

Eroman Esaa lukuun ottamatta meistä ei kellään ollut käsitystä purjehduskilpailujen järjestämisestä. Siihen saimme pikaperehdytyksen Oulun pursiseurojen keväällä 1982 järjestämällä purjehduksen kilpailutoimihenkilöiden kurssilla, johon osallistuin Martti Palovaaran ja Kari Isopahkalan kanssa.

Minä yritystutkija, päätoimisena paperinpyörittäjänä sain toimeksiannon seuran sääntöjen yms. perustamisasiakirjojen rustaamiseen sekä perustavan kokouksen koollekutsumiseen Vapuksi 1.5.1982 Hotelli Rantakallan.

Seuran perustamistilaisuuteen saapui lähes 40 henkilöä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Mainos Statiivin toimitusjohtaja Asko Männistö ja pöytäkirjan pitäjäksi insinööri Heikki Santaholma. Mauri Kangasluoma seuran kummi, toi kokoustajille Oulun Purjehdusseuran terveiset, minun toimiessa päätösesitysten alustajana.

Kokous päätti yksimielisesti perustaa pursiseuran, jonka nimeksi hyväksyttiin esityksen mukaisesti Kallan Purjehtijat. Nimiehdotuksen taustalla oli kytkentä itseensä Kallan saariin ja samalla tehdä nimestä ”neutraalimpi” lähikuntien veneilijöille. Samalla päätettiin seuran säännöt, merkitseminen yhdistysrekisteriin, liittyminen keskusliittoon, toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Ylivieskan pesulanjohtaja Matti Halko esitti minua seuran puheenjohtajaksi ja kun muita esityksiä ei ilmaantunut, minut valittiin seuran ensimmäiseksi kommodoriksi. Hallituksen kuuden muun jäsenen vaaliin oli jo 11 ehdokasta, joista äänestyksen jälkeen hallitukseen valittiin Rainer Bäckman, Kalajoen Sähköliikkeen tmj Pauli Kippola, Kari Iso-Pahkala, Martti Palovaara, Kalajoen eläinlääkäri Juha Petrelius ja Wärtsilän Ylivieskan tehtaan tuotantopäällikkö Pentti Mäkynen.

Hallitus piti järjestäytymiskokouksen heti seuran perustavan kokouksen jälkeen. Rainer valittiin varakommodoriksi, Pentti sihteeriksi ja Juha ”Petteri” taluspäälliköksi.

Suomen Purjehdusliitto ei viivytellyt, vaan hyväksyi seuramme jäsenekseen 25.5. seuralyhenteellä KaPu.

Seuran lipputunnuksesta oli tarkoitus tehdä päätös hallituksen valmistelun jälkeen seuran syyskokouksessa. Hallitus kutsui jäsenet 29.5. ylimääräiseen kokoukseen valitsemaan seuralle lipputunnusta ja sen jälkeen viettämään seuran ensimmäisen purjehduskauden avajaisia.

Lukuisista hienoista ehdotuksista eniten kannatusta sai Kari Isopahkalan majakka-aihe, jonka syyskokous 28.10. sitten hyväksyi ja delegoi hallitukselle viimeisteltäväksi. Karin lippuluonnoksen stilisoi Mainos Statiivi ja se toimitettiin Kauppa- ja teollisuusministeriöön hyväksyttäväksi marraskuussa 1982. Hyväksyntää ei voitu tehdä ennen kuin seura saatiin merkityksi yhdistysrekisteriin, mikä tapahtui 15.6.1983. Pienten Mainos Statiivin tekemien muutosten jälkeen KaPun lipputunnus hyväksyttiin 14.10.1983.

Muoto oli kunnossa ja harrastusinto huipussa.

Ilpo Nenonen

1982-1993: Ensimmäinen purjehduskausi tusina KaPun kommodorina

Lähtötilanne

Pursiseuran liikkeellelähtö v. 1982 osui nousukauden kynnykselle. Aika seuran liikkeelle lähtöön oli sikäli otollinen.

Purjelautailubuumi oli kovassa nosteessa. Liki kaililla ns. menevillä miehillä oli purjelauta auton kattotelineellä. Toisilla ne liikkuvat ehkä enemmän siellä, kuin vedessä. Purjeveneilijät oli laskettavissa kahden käden sormin. Seuran perustajajäsenistössä oli lisäksi moottoriveneilijöitä, sukelluksen harrastajia ja vesihiihtäjiä. Kaikilla oli kuitenkin yhteinen nimittäjä, vesillä ja veden äärellä viihtyminen.

Vene ja kalastus on näillä alueilla perinteinen yhdistelmä. Vaikka kalastus silloinkin, neljäkymmentä vuotta sitten oli jo harvemmille pääelinkeino, niin vene ilman verkkolaatikkoa oli poikkeus. Varmaan tuolloin moni ajatteli, että pelkkä huviveneily on joutavaa ajan ja rahan haaskausta. Kuuluimme pursiseuran kanssa Kalajoella veneilyn marginaaliryhmään.

Piensatamat olivat kalasatamia, joita TVL ja Merenkulkuhallitus oli rakentanut pitkin rannikkoa. Kalajoella merkittävin oli Konikarvon kalasatama, jonne 70-luvun puolivälin paikkeilla oli rakennettu Raision kalatehdas, jonne troolit vetivät pääosin silakkaa. Siellä oli myös pääosa seuran jäsenten purjeveneistä, kaksi H-venettä, Hai, Star ja Fin -26.

Keskuskarin satama-allas valmistui TVL:n toimesta v. 1977. Tuolloin siinä oli laituri vain Kalla-laivalle. Muuten satama oli käytännöllisesti katsoen autio ja tyhjä.

Seuran toiminnan kannalta Keskuskari oli luontainen valinta KaPun kotisatamaksi. Purjehduskilpailujen järjestämisen näkökulmasta montaa otollisempaa paikkaa ei Suomen maasta löydy. Keskuskarista vapaan tuulen rata-alueelle purjehtiminen vie vain vartin. Majoitus- ja ruokailupalvelut ovat maalle päin yhtä lähellä. Toiveikkaasti talkoilimme satamaan seuran veneille ponttoonilaiturin ja aloimme kirjelmöimään Kalajoen kaupungin suuntaan Keskuskarin sataman palveluvarustuksen kehittämiseksi. Kunnan asettama vierasvenesatamatoimikunta laati v. -85 ehdotuksen Keskuskarin sataman kehittämisestä. Siihen sisältyi nykyisten betonilaitureiden lisäksi paikka Pursiseuran ja Navigaatioseuran yhteiselle majalle. Sitä odotellessa saimme kesällä -84 Rahjan syväsataman liepeiltä käyttööme ns. Pöllän majan, joka harmiksemme kohosi savuna ilmaan jo loppukesästä -85.

Ripeästi v. 85 liikkeelle lähtenyt kehittämissuunnitelman toteutus sitten pysähtyi betonilaitureiden ra-

kentamiseen. Jokunen vuosi myöhemmin saimme pysyttää satamaan nosturin tulevia H-venekilpailuja silmälläpitäen. Seuran kymmenvuotistaipaleen kunniaksi v. -92 saimmekin järjestettäväksemme Suomen suurimman köliveneluokan SM-kilpailut. Tuolloin Kalajoen Hiekkasärkkien edustalla nähtiin purjehtimassa 62 H-venettä. Se oli näky, joka tuskin enää koskaan toistuu.

Toiminnan painopisteet

Seuran toiminta keskittyi alussa syntyhistoriansa mukaisesti purjehdusurheiluun, jonka kärjeksi muodostui purjelautailu. Jo ennen seuran perustamista Hotel Rantakallan ja Oulun Purjehdusseuran yhteistoimin toteuttama purjelautailun Rantakallaregatta sai KaPu:n toimesta jatkoa. Vuosi 1984 taisi olla lajin harrastuksen huippuvuosi, jolloin Hiekkasärkkien edustalla Rantakallaregatassa kiisi 72 purjelautailijaa.

Purjelautailijoille järjestettiin ensimmäisen 12 purjehduskauden aikana 30 avointa kilpailua, joista 3 oli SM ja 3 ranking-kilpailua.

Myös talvipurjehdus tuli ohjelmaan jo v. -85 ja jo vuosikymmenen lopulla seuran parhaimmat napsivat lajissa MM-mitaleita. Antti Riihimäki voitti v. 89 U.S.A:n Mainessa MM hopeaa ja Juha Junnikkala v.-90 Raahessa MM-pronssia. Saimme järjestettäväksemme parina vuonna lajin SM kilpailut, mutta epäonneksemme kummallakin kerralla tyyni meidät tyrmäsi.

Kilpailujen järjestäjänä KaPun profiili oli seuran ikään ja kokoon nähden poikkeuksellisen korkealla tasolla, kuten myös jäsenistömme osallistumisaktiivisuus.

Junioritoiminta pantiin alulle rakentamalla keväällä -83 kansalaisopiston kursseilla joukolla optimistijoukkoa junioreille, jotka pääsivät seilaamaan niillä jo kesällä ensimmäisellä Pitkälän leirillä. Vuosittain Pitkälällä järjestetyn leirin tähtihetki oli sinne Juha Petreliuksen v. 1992 junailema Lasten Leijonaleiri, joka palkittiin Purjehtijaliiton vuoden parhaana juniorileiritapahtumana. Samana vuonna järjestettiin Kalajoella Perämeren piirin optimistimestaruuskilpailut, jotka olivat myös seuran historian ensimmäiset avoimet kilpailut junioripurjehtijoille. Vaikka leireille osallistui vuosittain runsaasti junioreita, ei seuran junioripurjehtijoiden määrää säännöllisen jatko-ohjelman ja harjoitustilanteiden puuttuessa onnistuttu merkittävästi kasvattamaan.

Alkuvuosina seuran talous oli jäsenmaksujen, sponsoreiden, avustusten sekä talkootöiden varassa. Seuran taloustilanne parani ratkaisevasti, kun pääosin seuran aktiivinaisista koostunut huvitoimikunta ideoi ja to-

teutti Sambakarnevaalit Rantakallassa ja Buffonata Venezianan, venetsialaiset hulluttelut Hotelli Matkailijassa. Onnistuneesti toteutetut karnevaalit lisäsivät seuran tunnettua ja toivat hauskuutta ja vetovoimaa seuran toimintaan. Ensimmäiset Sambat keikutettiin helmikuussa 1985 ja Buffonata v. -86.

Hyvän taloustilanteen myötä seuralle hankittiin oma vene, joka koottiin hankkeen suunnittelijan Tatu Mämmelän sekä Veli ja Lasse Kärjän toimesta Tabasco Marinen venetehtaalla. Ca`sambaksi nimetty vene laskettiin vesille Keskuskarissa keuhällä v. -88.

Eino Himangan vetämä KaPun moottorivenejaos liittyi virallisesti Suomen Moottoriveneliittoon vuonna 1992. Merkittävin jäsenetu moottoriveneilijöille oli seuran venekatsastuspalvelu, joka mahdollisti veneelle merkittävän vakuutuslennuksen. Eskaaderipurjehduksia sekä seuran yhteisiä rientoja ja kokouksia lukuun ottamatta moottoriveneilijöille aktiviteetteja oli toistaiseksi vähän tarjolla.

Seuran jäsenistössä oli alkuvaiheessa myös sukelluksen ja vesihiihdon harrastajia, mutta liian vähän, jotta lajeille olisi saatu aikaan toimivat jaostot.

Tiedotukseen panostettiin heti toiminnan alusta. Muutamasivuinen neljästi vuodessa toimitettu jäsentiedotemoniste muuttui tiedotelehtiseksi, joka joulukuussa -83 Rantakallan Hyljekabinetissa pidetyssä nimiponnistustilaisuudessa kuohahti 60 nimiehdokkaan joukosta Vaahtopääksi. Tiedotelehtyksen ensimmäisen kansiversion konstruoi Heikki Santaholma, joka on

tehnyt tiedotteen synnyttämisessä jättiurakan. Tiedotetta julkaistiin aluksi neljä ja sittemmin viisi numeroa vuodessa. Vuoden -93-lopuun mennessä Vaahtopää oli ilmestynyt 41 kertaa.

Tusina täynnä 1993

Ensimmäisen kommodorikauteni päättymisvaiheessa seuran jäsenmäärä oli 204, joista junioreita oli 18. Seuran jäsenillä oli köli- ja matkaveneitä yhteensä 14, joista H-veneitä oli 7, moottoriveneitä 10 ja kevytveneitä kymmenkunta, joista optimistijollia oli 7. Seuran taloudellinen tila oli hyvä, joten seuran toimintaedellytykset olivat kunnossa.

Itselläni alkoi olla ns. takki tyhjä. Oli aika tuulettaa seuran toimintaa. Seuran sääntöihin tehtiin muutokset hallituksen jäsenten toimikausien rajaamisesta, jonka tarkoituksena oli madaltaa seuran hallitukseen tulo- kynnystä ja toisaalta varmistaa, että siihen tulee myös vaihtuvuutta. Yhdistysten vaalikokouksissahan on pääsääntöisesti tapana valita entiset uudestaan. Tämän myötä sain ”kunniallisen” sääntömääräisen eron ilman itselleni kiusallista kieltäytymistä pehmein perustein tai selityksin.

Kun Juha ”Petteri” Petrelius valittiin seuraajakseni, tiesin, että nyt menee hyvin. KaPu on hyvissä käsissä.

Ilpo Nenonen
KaPun 1. kommodori 1982 - 1993

Casamba vauhdissa 23.7.1988

Välikommodorina 2007-2008

Kallan Purjehtijoiden 2000-luku alkoi Oskari Pääkösen luotsaamana. Oskari hoiti sääntöjen mukaisesti peräkkäiset kommodorivuodet täyteen. Seuraavan vuoden (2006) KaPun hallitus toimi poikkeuksellisesti ilman yhdistyksen kokouksessa valittua hallituksen puheenjohtajaa Raimo Rahjan toimiessa varakommodorina..

Mitkä ovat yhdistyksen hallitus- ja johtotehtäviin osallistumisen motiivit? Mitä saavutan sen vastapainoksi, että uhraan aikaani kokouksiin, palavereihin, neuvotteluihin ja mitä erilaisempien aloitteiden ja toimenpiteiden suunnitteluun ja valmisteluun? Sehän on mahdollisuus vaikuttaa mieliharrastukseni edellytysten ja kiinnostavien harrastustilaisuuksien varmistamiseen ja junailuun, mutta riittääkö se?

Pakko on usein paras muusa. Kun ratkaisu on saatava aikaan, alkaa henkien taisto harvalukuisten läsnä olevien kesken. Joku lopulta antaa periksi. Nyt se olin minä.

2007

Meillä olivat katsastajien pätevyyslisenssit vanhentuneet. Onnistuimme saamaan Kalajoelle venekatsasta-

jakurssin, joka pidettiin 17.-18.3.2007 Tapion Tuvalla. Kouluttajina toimivat Veli Leppänen (SPL) ja Raimo Lamminen (SVEL). Meiltä katsastajakurssin kävivät Sakari Kärjä, Hannu Helander ja Simo Himanka.

Purjehduskausi 2007 avattiin seuran 25-vuotisjuhlallisuuksin Hotelli Rantakallassa, missä saimme juhlavieraiksi OPS:stä seuran kummin Mauri Kangasluoman ja kunniakommodori Timo Kujalan.

Seura oli käynnistänyt v. 1985 Rieska Leaderin tukemana Keskuskariin laituriprojektin. Sakari Kärjän piirustusten mukaan talkoilla läntiselle aallonmurtajalle rakennettu hieno KaPun oma laiturit otettiin keväällä 2007 käyttöön.

Talkoilla 25-vuotta sitten Keskuskariin kyhäämämme ponttoonilaituri oli uitettu Pöllän majan rannoille jo parin vuoden käytön jälkeen.

Seuran tiukahkoa taloustilannetta saatiin hiukan kohennettua Kalajokilaakso-lehden seuraliitteen mainostuloilla, varakommodori Hannu Junttilan toimiessa hankkeen vetäjänä.

Jarno Rautio vastasi hallituksessa purjelautailupuolella vuoden päätapahtuman, Formula-luokan SM-kilpailujen järjestelystä. Santaholman Heikki toimi sih-

Keskuskarin laiturin viimeistelytyöt menossa keväällä 2007. Vasemmalla Ilpo Nenonen, selin Jukka Rautio, polvillaan Lasse Kärjä ja oikealla Heikki Santaholma. Veneessä laiturin alla Sakari ja Veli Kärjä.

teerinä ja Vaahtopää-lehden vastaavana toimittajana. Rahastonhoitaja Sakari Kärjä katsasti Hannu Helanderin ja Simo Himangan kanssa veneet, Teuvo Santaholman ja Raimo Rahjan osallistuessa tiiviisti hallitustyöskentelyyn. Jarnon junailema junioreiden purjehdus- ja purjelautailuleiri Pitkäjärvellä onnistui hienosti.

Purjehduskauden päättäjaisissa muistettiin seuran aktiivisia veteraanijäseniä Kari Isopahkalan majakkalyhdyin. Itse mestari Kari sai majakan sijasta viedä kotiinsa kummi Kangasluoman lahjoittaman teräslautasen.

2008

Vuosi 2008 käynnistyi vireästi. Kyösti Vesterinen Suomen Meripelastusseurasta kävi Kalajoella toukokuussa Jarno Raution kutsusta kertomassa meripelastustoiminnasta ja meripelastusyhdistyksen perustamisesta. Jarno ja Junttilan Hannu järjestivät Kalajoen Pohjankylän koulun oppilaille esittelyn purjehdus- ja purjelautailuharrastuksesta. Kesäkuussa toteutettiin Formula-luokan purjelautailuranking Severne Cup ja varakom-

modori Hannu Junttilan organisoima Pitkäjärven leiri. Kesällä toteutettiin Eskaaderi Raaheen Raahen Pursiseuran kutsusta neljän venekunnan voimin.

Jarno repäisi elokuussa elvyttämällä uudelleen Kalan Kierto purjelautailun avomerikisan. Kahdeksan uskalikkoa lähti matkaan. Valitettavasti vain kolmelle tuuli riitti kisan loppuun saakka.

Huviveneillekin tuli voimaan rekisteröintipakko. Syyskuun loppuun mennessä tuli Traficomien venerekisteriin merkitä runkopituudeltaan vähintään 5,5 metriä pitkät purje- tai moottoriveneet sekä veneet ja vesiskooterit, joissa on 20 hevosvoiman tai sitä suurempi moottori.

Lokakuun syyskokouksen vaalissa ei henkien taistoa tarvittu. Minä olin häipynyt Pirkon kanssa kauas Australiaan. Kokouksen puheenjohtajana toiminut Hannu Junttila valittiin ennalta sovitusti seuraavaksi kommodoriksi.

Ilpo Nenonen

KaPun 4. kommodori 2007-2008

Vielä kerran 2018-2021

Meitä oli KaPun syyskokouksessa 2017 paikalla kommodori Matti Sydänmetsä, Sakari Kärjä, Juha Petrelius, Heikki Santaholma ja minä. Syyskokouksessa tehdään seuran toiminnan kannalta tärkeimmät päätökset: toimintasuunnitelma, talousarvio ja henkilövalinnat hallitukseen.

Ehkä kokouksen ajankohta oli huono tai kutsu jättänyt huomaamatta. Jostain syystä kokouksen osanottomäärä oli KaPun silloisen 35-vuotisen historian pohjanoteeraus. Koska Matti ja muut erovuoroiset eivät olleet enää jatkamassa, tulimme hallitukseen heidän tilalleen me muut läsnä olleet, joista minä olin kai joutavin kommodoriksi.

Helppo homma. Enhän ollut ensimmäistä kertaa ns. pappia kyydissä. Aika kuitenkin tekee tehtävänsä. Se kokemus, mikä aiemmilta kommodorivuosilta oli minulle kertynyt ja unohtamiselta säästynyt oli pääosin käynyt nykypäivään epäkurantiksi. Onhan eläkkeellä tietenkin aikaa harrastaa. Tekemisen hyötysuhde ei kuitenkaan ollut enää likikään tehokkaimpien aktiivisuusien luokkaa. Ammatikseni papereita pyöritellessä rustasin arkillisen jokseenkin julkaisukelpoista tekstiä tunnissa. Nyt siihen ei oikein päiväkään riittänyt. Hommasta tulikin enemmän työläs kuin helppo.

Lähtötilanne

Suurimmat haasteet seuran tulevaisuuden kannalta oli ja on edelleen junioreiden ja nuorten aikuisten vähäinen määrä jäsenistöstä ja pitkään vallinnut jäsenmäärän laskeva trendi.

Seuran perustamisvaiheessa toiminnan ytimessä oli kilpailutoiminta, joka purjelautailun ja talvipurjehduksen siirryttyä v.2010 erikoisseura PWR:lle (Perämeri Wind Riders) kuihtui lopulta olemattomaksi. Kilpailujärjestäjien SPV-pätevyydet pääsivät samalla vanhentumaan.

Pitkäjärven juniorileiritoimintaa oli yritetty ylläpitää vuosittain, mutta muuta koulutustoimintaa / aktiiviteettia junioreille eikä liioin muillekaan purjehduksesta kiinnostuneille ollut tarjota. Rahjan Jätkälään oli rakennettu junioreiden purjehdusharjoituksia silmälläpitäen jollavarasto. Juniorivalmentajan /-vetäjän puuttuessa toimintaa ei siellä vielä saatu käyntiin.

Seuran Keskuskarissa sijaitseva oma laituri soveltui sataman mataloitumisen vuoksi lähinnä moottoriveneille. Purjeveneidä oli hakeuduttava Konikarvon satamaan, jossa ongelmana oli kunnollisten laituripaikkojen puute.

Seuran talous oli tasapainossa, mutta vaatimattomalla tasolla, koska entisaikojen merkittäviä karnevaalitiloja eikä muita tuottoisia talousprojekteja ollut.

Hiekkasärkkien rannassa KaPun purjelautasuojat olivat vajaakäytöllä. Vuokratuotot eivät riittäneet peittämään kustannuksia.

Katsastustoiminta oli järjestyksessä. Sataprosenttista katsastuksiin osallistuminen ei ollut.

Navigointijaos piti Raimo Marjakankaan vetämänä laivurikursseja ja -tenttejä kysynnän vaihtelun mukaan. Yhteisiä tapahtumia sääntömääräisten kokousten lisäksi olivat purjehduskauden avajaiset ja päättäjäiset, joiden menun loihti pääsääntöisesti Siuruaisen Pirkko.

Vuosittain julkaistu jäsenlehti Vaahtopää ilmestyi painettuna sekä seuran nettisivujen avaamisen jälkeen myös nettiversiona. Ulkoisen tiedotuksen vähäisyydestä johtuen edes paikallislehden toimitus ei tiennyt tällaisen seuran olemassaolosta.

Toimintaan

Minulla oli sitkeästi ja jääräpäisesti vallalla käsitys, että seuran on pidettävä säännöistään mahdollisimman tiukasti kiinni, jotta se pysyy ryhdissä. Pidin tärkeänä, että hallitus kokoontuu säännöllisesti ja perinteiseen tapaan. Halusin ihmisten kohtaamisia, joissa on mahdollista aidosti selvittää asioita, käydä keskustelua ja rakentaa ja lujittaa kumppanuuksia ja ystävyyssuhteita. Valitettavasti parin vuoden aikana meitä kurittanut koronapandemia teki tällaisiin kokouksiin ja palavereihin ikävän katkoksen.

Laituriasian ratkaisemiseksi olimme aktiivisia ja aloitteellisia Sakari Kärjän ja Markku Ojalan vahvalla suunnittelupanoksella, Jouko Arvon ajaessa asiaa omalta osaltaan Kalajoen päättäjien suuntaan. Kaupungissa oltiin myönteisiä Konikarvon sataman kehittämiseksi. Uusi laiturikokonaisuus R1 ja R2 valmistui kesällä 2021 purjehdusilmoittelijoiden ja vierasveneilijöiden käyttöön.

Pidin tärkeänä, että kaikki purjehduskilpailumme järjestetään niiden pienimuotoisuudesta huolimatta avoimena ja merkitään SPV:n kilpailukalenteriin ja hoidetaan sääntöjen mukaan. Tämän tausta-ajatuksena oli ylläpitää meillä perusvalmius merkittävien kilpapurjehdustapahtumien junailuun. Georg "Tusse" Talberg, purjehduksen olympiamitalisti sanoi täällä käydessään, että Kalajoella olisi ilman muuta mahdollista järjestää MM-tason purjehduskilpailuja, mikäli satama- ja satamapalvelut saadaan kuntoon.

Jos tämä huomioidaan Marina-hankeen toteutuksessa, olisivat edellytykset kilpapurjehdusharrastuksen merkittävään nousuun alueella kunnossa. Kun Jarmo

Ainali ja Veli Kärjä hyväksyttiin SPV:n kilpailujärjestäjiksi ja kansallinen kilpailupäällikkö Sanna Päivärinta liittyi seuraamme, on meillä jatkossa kilpailulautakunnan puolesta hyvät mahdollisuudet saada Kalajoelle purjehduksen arvokisoja.

Junioritoimintaan alettiin satsata. Jollatukikohdan laituriiin tehtiin jatketta rannan mataluuden vuoksi. Myöhemmin saimme siellä luvan pieneen rantaruoppaukseen, jotta jollilla pääsi kohtuudella rannasta liikkeelle. Rieska-Leader tuki meitä seura-avustuksilla, jotta saimme hankittua sinne kumiveneen ja muuta tarpeellista kalustoa. Virittelimme junioriyhteistyötä partiolaisten kanssa, jonka tuloksena kesällä 2019 Pitkäjärven leirille osallistui 30 lasta Liungilan Eränkävijöiden Marjo Märsylän toimiessa leirin johtajana. KaPu vastasi leirin taloudesta ja purjehduskoulutuksesta Siuruaisen Pirkon ja Petreliuksen Juhan hoitaessa leirin muonitusurakan. PWR oli matkassa purje- ja suppilautailukouluttajana.

Sitten ilmoitauduimme SPV:n Lasten Purjehduskoulu-ohjelmaan, jonka toteutuksessa oli tarkoitus tukeutua Raahan Purjehdusseuran apuun. Ensimmäinen yritys Lasten Purjehduskoulun toteuttamisesta oli peruttava. Lupaavan alun jälkeen koronapandemian vuoksi junioriohjelmaan, kuten muuhunkin toimintaan tuli keskeytys.

Koronarajoitteiden helpotuttua uutta vauhtia junioritoimintaan saatiin, kun Sanna Päivärinta koulututtui SPV:n junioriohjaajaksi. Sanna hoiti sitten KaPun ensimmäisen Lasten Purjehduskoulun maaliin sekä SPV:n Pohjoisen alueen juniorileirin Kalajoen Hiekkasärkille yhdessä RaPS:n juniorivalmentaja Janne Keskitalon kanssa.

Samalla käynnistettiin purjehdusharjoitusillat Rahjan jollatukikohdassa. Sannan apukouluttajina toimivat meiltä Antti Kaivosoja ja Veli Kärjä, lasten vanhempien avustaessa meidän muun talkooväen kanssa jollien siirrossa. Seuran juniorijäsensaldo nousi surkeasta nollasta liki kymmeneen.

Seuran juhlavimmista tapauksista mainittakoon seuran kultaisten ansiomerkkien luovutus Juha Petreliukselle ja Heikki Santaholmalle purjehduskauden päättäjäisissä 28.9.2019 sekä seuran kunniajäseniksi kutsutuille Kari Isopahkalalle, Esko Jaatiselle ja Mauri Kangasluomalle avec järjestetty juhlatilaisuus 10.10.2020.

Merkittävään ulkoisen tiedotuksen parantamiseen eivät voimat riittäneet. Vaahtopää-jäsenlehti ilmestyi kuitenkin tavoitteiden mukaisesti vuosittain Heikki Santaholman ja Markku Ojalan toimesta.

Vaahtopää rahoitettiin mainostuloilla. Talouspro-

jektiksi siitä ei ollut. Seuran toiminnan rahoitus oli edelleen jäsenmaksujen ja avustusten varassa.

Purjelautasuoijien heikon järjestyksen ja sekavan vuokraustilanteen vuoksi Juha Junnikkala kutsui lautasuoijien vuokraajista kokoon työryhmän pohtimaan tilannetta. Tuloksena oli Juhan koostama radikaali muutosehdotus suoijien käyttösääntöihin ja vuokrausehtoihin, jolloin purjelautasuoijista aiheutuvat kustannukset oli mahdollista kattaa vuokratuloilla.

Juhan esitys hyväksyttiin seuran syyskokouksessa 2021.

Purjehduskauden päättäjäisiin yhdistetyssä kokouksessa jälleen kerran päätöksenteko juuttui kommodorin valintaan, joka jouduttiin siirtämään ylimääräiseen yleiseen kokoukseen 11.11.2021.

Siinä Juha otti hommasta kopin. Olin tyytyväinen. Nyt uudet tuulet pääsevät puhaltamaan seurassa.

Yhdessä yrittäen onnistutaan

Kokonaisuutena olin tyytyväinen viimeiseen kommodorikauteeni. Kiitos seuran hallituksen ja aktiivijäsenten tuen ja talkootyön, valtaosa toimintasuunnitelman aktiviteeteista toteutimme. Jos kohta niiden tavoitteita ei aina saavutettukaan, niitä kuitenkin lähestyttiin.

Minusta oli tärkeää pitää arvossa Pohjanmaan Yrittäjäopistosta saamaani opetusta: "Ilman yritystä ei tule tulosta."

*Ilpo Nenonen
KaPun 8.kommodori 2018 -2021*

K ▲ L A J O E N
■ R A K E N N U S

Kallan Purjehtijat ry

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2022

Toimintavuosi 2022 oli yhdistyksen 40. Kunnioitettava ja juhlan arvoinen ikä seuratoiminnassa. Pyöreitä vuosia juhlistettiin rennon iltajuhlan merkeissä hoteli Rantakallassa, paikassa, jossa yhdistys perustettiin. Tapahtumaan osallistui hieman yli 30 juhluvierasta.

Kommodorin tervetulopuheen jälkeen vieraat pääsivät juhlapöytään. Ruokailun jälkeen Ilpo Nenonen esitti kattavan kuvakavalkadin tapahtumista vuosien varrelta. Ilta sujuikin tämän jälkeen pitkälti keskustelun ja yhdessäolon merkeissä.

Illanvieton aikana kävi selväksi, että yhdistys on elinvoimainen ja toiminta jatkuu ehdottomasti suurella innolla ja sydämellä.

Tapahtumat

Perämeri Windriders ry lakkautettiin ja liitettiin Kallan Purjehtijoihin.

Vuoden aikana toimintasuunnitelmaan asetetut tavoitteet täyttyivät suurimmilta osilta. Lisäksi mukaan mahtui ylimääräisiä, iloisia yllätyksiä. Veneilykausi oli intensiivinen ja erityisesti junioritoiminta oli aktiivista, erityiskiitos junioripäällikkö Sannalle ja harjoituksissa mukana olleille apukouluttajille, lasten vanhemmille ja oppilaille.

Junioreiden viikkopurjehdus treenit alkoivat kesäkuussa ja jatkuivat läpi koko kesän. Kun säät eivät suosineet purjehdusta, treenattiinpa eräänä elokuun iltana SUPpailua. Turhaan ei tarvinnut rantaan tulla ja oppilaat olivat yhtä kokemusta rikkaampia.

Kausi huipentui 11.9 hienoon päättäjäispäivään. Aluksi oppilaat vanhempineen kiersivät Lepäsen saaren Omarun, Fiona-X:n ja Kristiinan kyydissä, sen jälkeen laitettiin jollatukikohta porukalla talviteloille ja paistettiin makkaraa.

Rautio Sports ja Kallan purjehtijat järjestivät Talvisurf kokeilutapahtuman Kekolahden kalasatamassa. Yleisö sai maksutta kokeilla ja tutustua jäasurflautoihin, leijoihin ja siipiin.

Talvisurffauksen avoimet SM-kilpailut, Perämeri Open 2022, purjehdittiin Kalajoen Hiekkasärkkään edustalla merenjäällä lauantaina 12.3.2022. Kilpailuissa purjehti yhteensä 19 osallistujaa.

Lasten purjehduskoulu järjestettiin 12-13.7 Marinan lammella. Kahden päivän aikana harjoiteltiin taitomerkkejä. Kommenttien perusteella purjehduskipinä tarttui moneen junioriin.

Samalla yleisölle ja jäsenistölle esiteltiin RC purjehdusta marinan lammella. Lajia esitelleet Pietarsaaren ja Uudenkaarlepyyn harrastajat ihastelivat olosuhteita.

Navigaatiojaos järjesti 10.7. opastetun moottoriveneretken Rahjan saaristoon.

Keskuskarin surffikopit saatiin järjestykseen pitkälti Junnikalan Juhan sitkeyden ansiosta. Kopeille luotiin uudistetut säännöt ja paikkoja oli taas vuokrattavaksi saakka.

Elokuun 27. ja 28. kilpailtiin E-jollien 6. ranking kisa Kalajoella. Mukana oli 17 purjehtijaa ja 6 lähtöä.

Seuran yksi tarkoituksista on koota veneilijät yhteen, mikä toteutuikin parhaiten erilaisten talkoiden yhteydessä.

Jollatukikohdan kevätkunnostus ja Keskuskarin laiturin aisojen asennukset tapahtuivat reippaasti. Veneiden laskupäivä alkukesästä ja nostopäivä syksyllä keräsivät paikalle reippaasti talkooväkeä.

Nämä ovat muodostuneet lämminhenkisiksi ja yhteisöllisiksi tapahtumiksi. Töitä paiskittiin syksyllä pienessä sateessakin. Sade ei haitannut, sillä Heikin ja Peterin makkaragrilli piti tunnelmaa yllä.

Veneilykausi oli säiden puolesta otollinen. Tuulisia ja sateettomia kesäpäiviä oli kohtuullisen paljon.

Jäsenmäärä

Yhdistyksen jäsenmäärä on 89 jäsentä, mukaan luettuna perhe jäsenmaksun maksaneet.

Henkilöjäseniä	76 henkilöä
Perhe jäseniä	21 perhekuntaa
Juniorijäseniä	1 henkilö
Kannatusjäseniä	3 henkilöä

Yhdistyksen hallinto

Yleisiä kokouksia pidettiin kaksi kappaletta. Vuosikokous pidettiin Helmikuussa ja syyskokous 19.10. Tapion tuvalla.

Hallitus kokoontui yhteensä seitsemän kertaa vuoden aikana.

Hallitus ja Kapu Naviga

Hallitukseen kuuluivat Oskari Pääkkönen, Jouko Arvo, Sakari Kärjä, Heikki Santaholma, Severi Rahkola, Markku Ojala sekä kommodori Juha Junnikkala.

Kapu Navigan johtokunnassa toimii pj Raimo Marjakangas, varapj Topi Rautakoski, Esko Jaatinen ja Timo Jutila ja sihteeri Ilpo Nenonen.

Yhdistyksen talous ja varainhankinta

Keskuskarin Purjelautasuojien muutos vuokrattavaksi välinevarastoksi laajensi seuran tulopohjaa. Osuus-kuntapohjainen rahoittaja omistus poistettiin ja väline paikoista peritään jäsenmaksuun liitetty väline paikkamaksu.

Keskuskarin venesatamassa olevan laiturin tulevaisuus ja sen myötä laituri tulojen tulevaisuus on uhattuna.

Cafe Reef'in käytössä ollut kioskirakennus myytiin yrittäjälle yhdellä eurolla.

Talouden yleiskatsaus

	Vuosi 2022	Vuosi 2021
Tulot yhteensä	14.049,30 €	9.232,48 €
Menot yhteensä	13.028,59 €	10.348,02 €
Tilikauden ylijäämä	1.020,71 €	-1.115,54 €
Kassatilanne vuoden lopussa	7.327,89 €	4.973,70 €
Tase vastaava/vastattavaa	10.999,26 €	8.909,32 €

Avustukset

Vuonna 2022 Kalajoen kaupunki myönsi seuralle 800 euron yleisavustuksen, joka sisältyy tilinpäätöksessä 1896,60 suuruiseen yleisavustusten summaan.

Seuran omistuksessa oleva omaisuus

- H-vene Milena + traileri, Honda –pitkäriki perämoottori
- BRIG ribi moottorilla ja trailerilla
- Optimistijollia 3 kpl
- Jollavarastorakennus Konikarvossa, Rahjan kylässä.
- Surffikoppit, Keskuskarintien varrella Hiekkasärkillä
- Keskuskarin satamassa aisapaikoilla varustettu laituri, 10 kpl venepaikkoja.
- Sampo A sarjan osakkeita 120 kpl
- Toimitsijatakkeja, venelippuja, viirejä
- Kilpailukalustoa, kuten poijuja, lähetysslippuja yms. pientarviketta.
- Kaksi kumivenettä, sähköperämoottori
- Jarmo Ainalin lahjoittama Yamaha 8hp perämoottori

Tiedotus ja julkaisutoiminta

Vaahtopäätä ei julkaistu vuonna 2022.

Tiedottaminen jäsenille tapahtui:

- Sähköpostitse – kokouskutsut ja muut tiedotteet
- Facebook sivut – tapahtumat, jäsenten omat postaukset, kuvat ja tarinat
- WhatsApp ryhmien kautta .
(KaPu hallitus – Rantaryhmä – Junnuryhmä)

Juhlat, muistamiset ja talkootoiminta

Juhlavuoden kunniaksi seuramme kummi Mauri Kangasluoma lähetti tervetulle kirjeen muodossa. Hän ei valitettavasti päässyt niitä itse kertomaan. Ilpo Nenonen luki Maurin muistoja ja tulevaisuuden uskoa sisältävän kirjeen juhlaväelle. Mauri niin ikään lahjoitti kiertopalkinnoksi upean teräksisen lautasen, jonka itseoikeutusti sai perustajajäsen ja tarkka rahastonhoitaja Heikki Santaholma.

Katsastustoiminta

Huviveneiden turvallisuuskatsastustoiminta on Suomen Purjehdus ja Veneily liiton harjoittamaa vapaaehtoista veneilyturvallisuustoimintaa. Jäsenseuroihin koulutetut katsastajat katsastavat seurojen jäsenten veneitä liittojen yhdessä ylläpitämän katsastus ohjeiston mukaisesti. Katsastetuille veneille annetaan venetodistus, sekä katsastustarra merkiksi suoritetusta katsastuksesta. Useat vakuutusyhtiöt antavat alennuksia katsastettujen veneiden vakuutusmaksuista.

Katsastuksella pyritään varmistamaan, että vene on rakenteiltaan ja varusteiltaan sellaisessa kunnossa, että sitä voidaan turvallisesti käyttää niillä vesialueilla ja niissä olosuhteissa, joihin se on tarkoitettu. Katsastus ei poista aluksen päällikölle kuuluvaa vastuuta siitä, että vene on vesille lähdettäessä sellaisessa kunnossa, että aiottu matka voidaan suorittaa sillä turvallisesti.

Kuluneella veneilykaudella katsastettiin 18 venettä. Muistetaanpa laittaa veneturvallisuus kuntoon tulevana vuonna! Kallan Purjehtijoiden katsastajina toimivat Sakari Kärjä ja Veli Kärjä.

Kilpailutoiminta

Kalajoella purjehdittiin sunnuntaina 7.8. perinteinen avoin Kallan Kierto avomerikilpailu, jonka voitti Lasse Kärjän ohjaama Targa 96, Sapute. Neljä venekuntaa lähti Rahjan syväsataman edustalta Maakallan kiertoon.

Tuuli puhalsi länsilounaasta 10 - 12 m/s , nostaten korkean aallokon. Tiukan luoviosuuden Maakallaan selvitti ensimmäisenä Finn Express 83, Fiona X. Saputen Maakallan kierto onnistui kuitenkin liukkaammin, sen kääntäessä siellä peräpeilinsä Antti Kaivosojan kipparoimalle Fiona X:lle. Sivutuuliosuudella Maakallasta maaliin Sapute karkasi selvään voittoon. Kilpailun kolmanneksi purjehti Markku Ojalan Dixie 27, Carisma.

Vaativassa purjehdussäässä ennakkosuosikkina matkaan lähtenyt Raimo Rahjan Halberg Rassy 42, Kristina joutui yllättävän teknisen ongelman vuoksi keskeyttämään.

Jarmo Ainali ja Veli Kärjä hoitivat varmaan tapaansa kilpailujärjestelyt.

Kalenteriin 3.9. merkitty Syysmakkara -ratapurjehduskilpailu jouduttiin peruuttamaan, joten myös Kallan Purjehtijoiden FinnRating -mestaruuden voitti Sapute.

Junioritoiminta

Sanna Päivärinnan johdolla pidettiin koulutusiltoja joulukikohdassa kesäkuun alusta syyskuun alkuun joka viikko. Junioreita koulutuksiin osallistui 8 oppilasta.

Erilliseen kaksipäiväiseen Lasten Purjehduskouluun osallistui myös 8 oppilasta sekä heidän vanhempiaan.

Koulutus ja kurssit

Ylivieskan kansalaisopisto järjesti 3.-4.2022 KaPu Navigan aloitteesta saaristolaivurikurssin Alavieskassa. Kurssin opettajana toimi Topi Rautakoski Kurssin 11 osallistujasta seitsemän osallistui saaristolaivuritenttiin, kaikkien läpäistessä tentin hyväksyttävästi.

Tuleva vuosi

Marinan rakentamisen aloittaminen vuoden 2023 syksyllä päättää Keskuskarin laiturin käytön.

Kallan Purjehtijoiden hallitus kiittää kaikkia jäseniään ja yhteistyökumppaneitaan kuluneesta kaudesta 2022.

Tilivuosi 2022 oli kirstunvartijan tilinpäätös

Kallan Purjehtijat ry 2022 päättynyt tilivuosi ennakoi käännettä ja uusien käytäntöjen käyttöön ottamista seuran talouden vahtimisessa. Vuosi alkoi uuden ajan tunnelmissa. Hallituskokoonpano oli saanut nuoremman johdon. Myös rahaston hoitajan, Heikki Santaholma, kausi oli päättävä vuoden 2022 lopussa ja Sakari Kärjä jatkaa talouden valvomista 2023 alkaen.

Kausi alkoi Juha Junnikkalan ensimmäisenä kommodorikautena hyvin ja uusia toimintatapoja enteillen. Finanssit olivat hallinnassa ja rahaa kassassa. Purjelautavarastot olivat tappiollisin toiminta seuran toiminnassa. Tonttivuokra söi kunnostamiseen tarvittavat varat. Juha otti asian käsittelyyn ja esitti, että osakkuudet siirretään KaPulle ja varustepaikan hallinnan vuodeksi laitetaan 60,- + jäsenmaksu 40,-. Koitin puolustaa osakaiden osuusomistuksia. ”Mutta niinhän siinä kävi”, Mr. Tokmannin sanoja lainatakseni, että varustesuojissa on nyt edullisia vuosittaisia varustepaikkoja kaikille halukkaille. Vapaana on 10 paikkaa. Varustesuojia ympäröivät tasot purjeiden rikaukseen ja tarjoavat retkeilypaikan koko perheelle viettää päivä meren äärellä. Varustepaikan varaajalla on avain varastoon ja vuokrasuhteen loppuessa se on palautettava.

Juha Junnikkala on yhteyshenkilö ja hänet tavoittaa soittamalla/tekstiviestillä +358 44 5581 629 ja lisätietoja www.kapu.fi. Tilinpäätökseen muutos vaikutti merkittävästi ja varustevaltosten tulos meni plussalle. Tämä oli tulevaisuuden ratkaisu ja vaatii jäsenten talkoopa- nosta jatkossa.

Keskuskarin laituri on saavuttamassa 25 vuoden ikää. Laituri rakennettiin jäsenten talkootyöllä ja

P-P TE- Keskus, EU EMOTR ja Rieska – Leader ry LEADER + yhteisöohjelman rahoituksella (hankenumero 22292). Urakka oli rankka ja talkootyön arvo oli 6919 euroa vuosien 2005 ja 2006 aikana. Talkootyöläisten listalla oli 25 nimeä ja 9 heistä sisältyvät ryhmään, joka tekivät töitä 6000 euron edestä. Kahden kärki eli Sakari ja Lasse Kärjä tekivät yhdessä 2500 euron talkoo-osuuden. Materiaalihankinnat olivat yhteensä 17200 euroa.

Yksinkertaistettuna voi sanoa, talkootyö on ollut vakaan kassatulon merkittävä tekijä kahden vuosikymmenen ajan ja mahdollistanut jäsenille edullisen laituri- paikan. Veneilijöille laituri on yhdistävä kokoontumis- paikka ja sen häviäminen olisi KaPulle korvaamaton menetys Keskuskarin veneilyn osalta.

Laituriin liittyi osana Café Reef, jonka kioskirakennuksen seura omisti. Rakennus luovutettiin kioskiyrittäjälle. Toivon mukaan kiva kioski terasseineen säilyy

ainakin siihen saakka kun laituri saa hädän.

Suurimmaksi toivoksi toiminnan keskipisteenä luotan tulevaisuudessa Konikarvon jollalaiturin yhteyteen muodostuvaan yhteisöllisyyteen. Varastossa on hyvät välineet lasten vesillä oloon ja perheiden rantapäivää varten. Koko seuran historian ajan olen puuhannut jollakin talkoovakanssilla; myös jollavaraston rakennustyömaalla. Vuodet ovat osoittaneet, että yhteisö toimii kuin verkkopallon nelinpeli. Täydellisin yhteisö on mielestäni lentopallojoukkue. Vastapuoli ei kampita eikä käytä väkivaltaa. Seuratoiminnan yhteisöajatus on mielestäni sama. Oman kannan puolustaminen onnistuu vain yhteistoimin eikä häviäminen ole yhden heikkoutta. Pelit jatkuvat. Yhdessä tekeminen tiivistyy puolin ja toisin verkkoa muodostaen toimivan kokonaisuuden, jossa kaikkien osuus arvokas. Yksi asia on mielestäni ylitse muiden: yhteisö ei muodostu etänä.

Heikki Santaholma

rahastonhoitaja

Juttuuni liitän Jarmo Happonen, seuran vuosikymmen- ten takaisen rahaston hoitajan ja monitoimimiehen kuvan itseni kanssa. Jarmo koodasi seuran ensimmäisen purjelauttakisojen tuloslaskentaohjelman basic:illä. Se on tallennettuna vieläkin lerpulla ja paperilla.

Moottoriveneellä saaristossa

Hiekkasärkiltä aukeaa maisemaa ihailevalle aava meri. Kaukana hämmöttävä Maakallan siluetti on ainoa kiintopiste ulapalla. Vain muutama kilometrin päässä etelään päin ranta on toisennäköinen. Rahjan kylän edustalla sijaitsee monipuolinen ja rikas saaristo, joka on mo-

nelle tuntematon. Suoraan saaristoon pääsee Konikarvon satamasta tai Puotiniemestä. Konikarvossa on venepaikkoja moottoriveneille ja purjeveneille. Sieltä lähtee myös Ansio risteilyille ja kalajoen ladun pisteestä voi vuokrata kanootin.

Saaristo soveltuu parhaiten

moottoriveneilyyn ja melontaan. Veneillessä on suositeltavaa käyttää merkittyjä reittejä, sillä alue on hyvin karikkoinen. Lisäksi haasteita aiheuttaa vedenkorkeuden vaihtelu. Rantautumispaikka on valittava veneen syväyksen mukaan, mutta myös tuulien perusteella, jotta veneen saa turvallisesti kiinnitettyä.

Rahjan saaristo on Natura-alue. Se koostuu isommista ja pienemmistä metsäisistä saarista ja kallioluodoista. Luonto on monipuolinen. Rannat vaihtelevat kivikosta jyrkkiin kallioihin ja metsäisiin poukamiin. Useissa saarissa on nuotiopaikkoja ja laavuja, Koi-vukarilla ja Venekarilla myös tuvat retkeilijöiden käyttöön. Kuusi- ja mäntymetsien lisäksi saarilta löytyy kallioita, soita, reheviä rantaniittyjä ja ahoja. Niinpä kasvillisuuskin on monipuolinen. Saarilla kukkivat merikohokki, käenkukka, kihokki ja monet muut herkän kauniit kasvit. Loppukesällä voi löytää mustikoita, puolukoita, lakkoja, tyrnejä ja vadelmia. Linnusto on runsas. Saarilla pesivät riskilä, kihu, monet vesilinnut ja kahlaajat, isoilla saarilla myös kanalinnut ja haukat. Merikotkan voi nähdä aika läheltäkin.

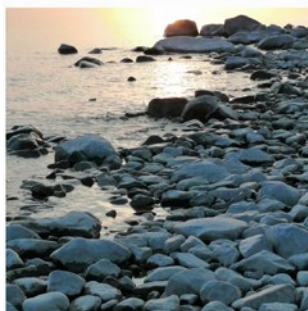
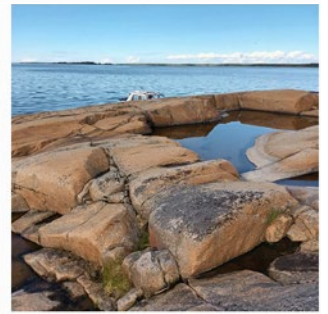
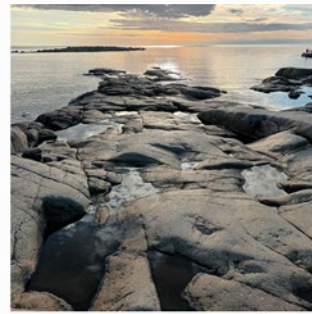
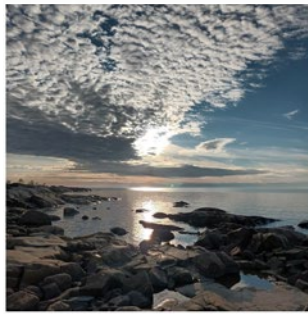
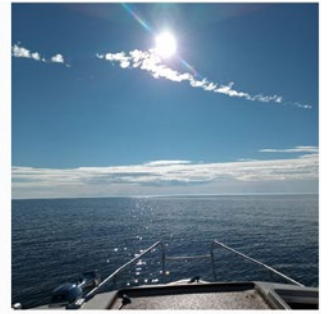

Pienten luotojen asukeille pitää antaa pesimärauha ja tietysti kunnioittaa luontoa siellä missä liikkuu.

Saarten historia avautuu, kun rantautumisen lisäksi tutkii saarten sisäosia. Hevoskarilla rämpiminen palkitaan erityisen hienoilla elämyksillä. Metsän keskellä on valoisa, vaikuttava aukio. Sen toisessa päässä kohoaa kaksi korkeaa, säännöllisen muotoista kivilatomusta. Toisessa päässä on jatulintarha. Jatulintarhojen tai "kivipyramidien" tarkkaa tekoaikaa tai tarkoitusta ei ole pystytty selvittämään. Joka tapauksessa muinaisjäänneet kertovat entisaikojen ihmisten vahvasta yhteydestä luontoon. Meri ja saaristo on ollut jo kauan sitten eläneille ihmisille monin tavoin tärkeä.

Meidän perheen vie Rahjan saaristoon joka kesä uskollinen Bella, valmistusvuosi 1985. Ensimmäinen retki tehdään Koivukarille, paistetaan lättyjä ja haaveillaan kokonaisuudesta kesästä meren äärellä. Hevoskarille suunnataan aina kun tuuli sallii pohjoispuolelle rantautumisen, eteläpuoli on paatillemme liian matala. Maakallan reissu pitää myös kesään sovitaa. Mukana on tietysti aina hyvät eväät ja jos aikataulu ja sää sallivat myös veneessä yöpymisen, on reissu täydellinen.

Marja Sydänmetsä

Loppulauseeksi toimittajan mietteitä

Mietteeni ovat kuluneiden 40 vuoden aikana alkaneet toistamaan itseään mutta sallittakoon muutama sana vielä tulevaisuuden tueksi. Vaahtopään aineistoon Ronja Talus lähetti maalauksensa Leija. Kuvaan liittyvä vauhti ja lämmön tuntu vahvistavat luottamusta seuran tuleviin vuosiin. Vaahtopää-lehden kannessa leija kertokoon tarinansa.

Purjehduksen lajina leija on mielenkiintoinen. Se on kuin spinaakkeri ilman venettä. On vain perämies ja lauta painona. Vauhti on moninkertainen. Leijassa on kaksi skuuttia kuten spinaakkerissa. Toinen laskee ja toinen nostaa tuuleen. Leijalla on omistajan mielen värit kuten spinaakkerilla. Väreillä on sanoma.

Tätä lehteä kasatessani ymmärsin viimeinkin kuvan olevan nykyajan kertoja. Onneksi tuekseni lähtivät kuvien osaajat ja tuntijat Marja Sydänmetsä ja Ronja Talus. Vuosien aikana lehden toimittajakunta on harventunut ja kynät tylsyneet. Vaikka rutiinia olisi, niin RS-tauti (A.Sorasto-A.Turunen) eli ryhtymisrajoitteisuus-syndrooma pahenee ikävuosien mukana. Minä uskon painettuun lehteen kaiken muun tiedottamisen osana. Olkoon asia kuinka pieni tai suuri

tahansa, hyvin ajateltu kuva vie sen perille.

Kommodori Nenonen ansaitsee keskimmäisen paikan korokkeella. Ilman hänen massiivista kertomusta kommodoriajoistaan lehti olisi kuin purjeeton masto. Kaksi muuta veteraanikommodoria ansaitsevat viereiset paikat. Kommodori Ojala ja varakommodori Sydänmetsä ottivat revanssit ja nuorentuneen hallituksen ja seuran jäsenten tuella he kyllä onnistuvat.

Vuoden ajan edessäni työpöytäni seinällä on ollut kunniapalkinto, jossa on vain yksi nimi. Palkinnon myönsi minulle Mauri Kangasluoma. Hän on seuran kummi ja kunniajäsen. Arvostan huomioimistani. Omalla tavallaan lautanen kannustaa eteenpäin ja muistuttaa yhteisen harrastamisen ja harrastuksen tärkeydestä. Hallitus tulee määrittelemään kunniapalkinnon jatkoon säännöt, joilla Mauri Kangasluoman kunniapalkinto vie hänen viestiään eteenpäin.

Kuva on otettu s/y Tyttö-rukan keulan edessä ja toivon sen vielä halkovan Perämeren aaltoja.

Heikki Santaholma - toimittaja

**KULJETUS
POLAR**

**Maarakentamisen
kaikki palvelut.**

www.kuljetuspolar.fi

SYDÄNMETSÄ

Puukalusteet tilauksesta

Matti Sydänmetsä
Meinalantie 36, 85100 Kalajoki, p. 0500 486 667
www.sydanmetsa.fi

Kalajoen vesilaitos

Päivystys 044 565 0675
työajan ulkopuolella.

OSUUSKUNTA VALKEAVESI | 08 469 6400 | VALKEAVESI.FI

Tunne lämmin

Ympäristöystävällistä ja lähellä
tuotettua lämpöenergiaa

 Kalajoen Lämpö

www.kalajoenlampo.fi

UPM **BIOFORE**
BEYOND FOSSILS

UPMTIMBER

HIILIJALANJÄLKILASKURI

Laske tuotteesi hiilijalanjälki ja
ympäristövaikutus, kun käytät UPM Timberin
kestävästi valmistettua sahatavaraa.

ALOITA

Testaa osoitteessa
www.upmtimber.fi/laskuri